

Sygn. akt **XI Ka 13/20**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Artur Achrymowicz

Protokolant Wioleta Zawadzka

przy udziale Prokuratora Anny Olejarskiej

po rozpoznaniu dnia 20 lutego 2020 roku

sprawy K. B. (1) s. K. i H. z domu Ż., urodzonego
6 marca 1980 roku w L.

oskarżonego z art. 157 § 1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dnia 31 października 2019 roku sygn. akt IV K 291/19

1. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt. II w ten sposób, iż przyjmuje, że:

a) groźby ugodzenia nożem i obcięcia siekierą nogi miały miejsce także w dn. 26 i 27 lutego 2019 r.

b) oskarżony działał w powziętym z góry zamiarze;

c) przestępstwo to wyczerpuje znamiona art. 190 § 1 K.k. w zw. z art. 12 § 1 K.k. i w zw. z art. 64 § 1 K.k.

2. Uchyła wyrok w pkt. I i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

3. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

4. Zwalnia K. B. (1) od związanych ze skazaniem wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Artur Achrymowicz

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 13/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1 CZĘŚĆ WSTĘPNA**0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie z dn. 31.10.2019 r. sygn. IV K 291/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu

<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>I Obraza art. 4, 7, 366 § 1 i 410 K.p.k. przez wadliwą ocenę wiarygodności dowodów i nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego, a w konsekwencji:</p> <p>1. uniewinnienie oskarżonego od czynu z pkt. I.</p> <p>2. zmiana opisu i kwalifikacji prawnej czynu z pkt. II</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad 1. Rozstrzygnięcie oparte zostało na ustaleniu, iż to M. P. zadał cios jako pierwszy, zaś K. B. jedynie się bronił. Było ono wynikiem z przyjęcia, że zeznania pokrzywdzonego są niewiarygodne, gdyż pozostają w sprzeczności z uznanymi za obiektywne i godne wiary zeznaniami G. G. i E. C.. Taka ocena zeznań G. G. i E.</p>		

C. jest jednak nie do pogodzenia z twierdzeniami obojga, że K. B. nie miał noża w sytuacji, gdy – co najwyraźniej uszło uwadze Sądu I instancji – nie posłużył się on wcale nożem M. P., nad którym w jakiś sposób miałby „chwilowo przejął władztwo” (uzasadnienie zaskarżonego wyroku na k. 275v), a który w ogóle nie jest dowodem w sprawie niniejszej, lecz zupełnie innym charakterystycznym nożem, określonym przez pokrzywdzonego jako "finka" (k. 98), znalezionym po zajściu w mieszkaniu oskarżonego (k. 2v, 54v, 56-57, 171-174). G. G., jak przyznał na rozprawie (k. 270v), nie widział noża u pokrzywdzonego, jednak nie przeszkadzało mu to jednej stronie być pewnym, że M. P. jednak miał nóż, a z drugiej, że nie miał go oskarżony. Niewątpliwie nie świadczy to o obiektywizmie G. G.. Przy tym nie wyjaśnił czy kłamał w postępowaniu przygotowawczym, mówiąc "ten bezdomny wyjął nóż" (k. 88v), czy też może była to prawda, lecz później o tym zapomniał. Skoro zaś Sąd Rejonowy tego nie dociekał ani nie rozważał, to arbitralne przyjęcie za wiarygodną wcześniejszej wersji było w istocie bezpodstawne. Zeznania P. K. wprost przeczą twierdzeniom G. G., że miał widzieć choćby część zajścia (k. 54v). Również wg E. C. G. G. był nieobecny "w trakcie szarpaniny" (k. 78v). Także z notatki na k. 11 wynika, że G. G. co najmniej początkowej fazy zdarzenia, czyli tego, kto był atakującym, nie widział. Nie sposób przy tym pominąć, że G. G., podobnie jak oskarżony K. B., a w przeciwieństwie do M. P., był wówczas pijany, co samo w sobie musiało ograniczać jego percepcję. Natomiast nie tylko z zeznań M. P., ale i E. C. (Sąd Rejonowy się do nich w ogóle nie odniósł), wynika, że oskarżony

już przed zdarzeniem groził pokrzywdzonemu okaleczeniem nożem i siekierą (k. 78v, 98v), co z kolei uprawdopodobnia późniejsze sięgnięcie przez K. B. po to narzędzie (zwłaszcza pod wpływem alkoholu). W tej zaś sytuacji wersja przedstawiana konsekwentnie przez M. P. jawi się jako zasługująca na wiarę. Ocena taka wskazuje zaś na sprawstwo oskarżonego.

Ubocznie zaś wskazać należy, iż cel działania oskarżonego, wynikający przecież dość jasno z dostarczonego przez oskarżyciela materiału, nie znalazł odzwierciedlenia ani w zarzucie aktu oskarżenia, ani w opisie czynu przypisanego (Sąd I instancji ograniczył się do wskazania w uzasadnieniu wyroku jedynie powodu działania K. B. – 2 pierwsze wersy i 2. akapit na k. 275v), ani też nie został dostrzeżony w apelacji – jej zarzut dotyczy wyłącznie zmiany opisu czynu. W tej sytuacji art. 434 § 1 pkt 2 K.p.k. wykluczał dokonanie w postępowaniu odwoławczym ustaleń adekwatnych do stanu dowodowego sprawy, tj. wskazujących znamiona z art. 191 § 1 K.k. a także stosowną korektę wymiaru kary (notabene nawet na gruncie art. 190 § 1 K.k., przewidującego zagrożenie do 2 lat pozbawienia wolności, trudno uznać ją za współmierną, skoro zarówno stopień szkodliwości, jak i winy zostały określone zostały przez Sąd Rejonowy jako wysokie, a na niekorzyść oskarżonego przemawiał jego kryminalny dorobek i motywacja czynu, zaś brak było okoliczności łagodzących – uzasadnienie zaskarżonego wyroku – k. 281-281v).

Ad 2. Sąd I instancji nie uwzględnił co do czynu z pkt. II zeznań E. C. - w ogóle się do niech nie odniósł. Natomiast w ocenie sądu

odwoławczego brak na gruncie art. 7 K.p.k. powodów, by odmówić im wiary, tym bardziej, że są zbieżne z zeznaniami M. P.. Wynika z nich czas i sposób działania oskarżonego taki, jak opisany w zarzucie aktu oskarżenia.

Co do obu ww. części zarzutu, w związku z kwestionowaniem przez Skarżącą m.in. oceny zeznań E. C., z którymi Sąd I instancji nie miał bezpośredniego kontaktu, wskazać ubocznie należy, iż motywacja decyzji tegoż Sądu o ich ujawnieniu (k. 261v) była zasadniczo sprzeczna z uprzednią oceną skuteczności doręczenia wezwania (k. 261), a przy tym - zważywszy, iż są to zeznania (obok zeznań M. P.) o zasadniczym znaczeniu dla rozstrzygnięcia - co najmniej przedwczesna wobec niewykorzystania możliwości przewidzianych w art. 285 § 1 i art. 287 § 2 K.p.k.

Wniosek

O uchylenie wyroku.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wniosek jest oczywiście zasadny - z uwagi na zakaz z art. 454 § 1 K.p.k. - co do czynu z pkt. I.

Wadliwość opisu przestępstwa z pkt. II w żadnym razie nie wymaga zaś uchylenia rozstrzygnięcia. Jest to wręcz niedopuszczalne w świetle przesłanek z art. 437 § 2 zd. 2 K.p.k.

3.2.	II Błędne ustalenie, iż oskarżony wyszedł z mieszkania bez noża, a pokrzywdzonego ugodził jego nożem.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Dowodowy nóż nie jest - jak przyjął Sąd Rejonowy - nożem, którym posługiwał się pokrzywdzony (ten stanowi dowód w postępowaniu przeciwko M. P.), lecz został znaleziony w mieszkaniu oskarżonego. W czasie zajścia użyte zatem zostały dwa noże, co jasno wskazuje, że oskarżony przyszedł na miejsce zdarzenia z własnym.		
Wniosek		
O uchylenie wyroku co do czynu z pkt. I.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Art. 454 § 1 K.p.k. wyklucza skazanie w II instancji.		

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Skazanie (co do zasady) za czyn z pkt. II, wymiar kary i zaliczenie na jej poczet zatrzymania.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Wymienione wyżej rozstrzygnięcia nie były kwestionowane.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Opis czynu z pkt. II - uzupełnienie w zakresie okresu oraz sposobu działania.	
Zwiąże o powodach zmiany	
Trafność zarzutów.	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.	Czyn z pkt. I.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Art. 454 § 1 K.p.k. wyklucza w II instancji rozstrzygnięcie stosowne do zapatrywań wyrażonych w sekcji 3. pkt 3. 1. ad 1 oraz w sekcji 3. pkt 3. 2.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Ocena wiarygodności materiału dowodowego wymagać będzie kompleksowego rozważenia okoliczności i przesłanek wymienionych w sekcji 3. pkt 3. 1. ad 1 oraz w sekcji 3. pkt 3. 2. Przy tym zmienność zeznań G. G. wskazuje na celowość rozważenia "zderzenia" jego wersji z rozprawy nie tylko ze składanymi uprzednio (przy tym uwzględnić należy poszczególne rozbieżności oraz dążyć do wyjaśnienia ich przyczyn), ale też - w trybie art. 174 K.p.k. - z zeznaniami pozostałych świadków wskazanych w ww. części niniejszego uzasadnienia, a nadto ewentualnie z zeznaniami T. W. - autora notatki z k. 11.		

Pożądanym byłoby również dolozenie starań dla poprawnego wprowadzenia do procesu zeznań E. C., o ile to możliwe, w sposób bezpośredni - stosownie do uwag zamieszczonych w sekcji 3. pkt 3. 1. in fine.	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
4	Z uwagi na to, że oskarżony nie inicjował postępowania odwoławczego ani też nie miał wpływu na zaistnienie uchybienia wymagającego zmiany zaskarżonego wyroku, celowym było – stosownie do art. 624 § 1 w zw. z art. 634 K.p.k. – zwolnienie go na zasadzie słuszności od ponoszenia wydatków.

1PODPIS
Artur Achrymowicz

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator
Rozstrzygnięcie, brak albo rozstrzygnięcia	1. Uniewinnienie od czynu z pkt. I

ustalenie, którego dotyczy apelacja	2. Zmiana opisu czynu z pkt. II		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana